

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra obchodu a financí

Bakalářská práce

**Hodnocení kalkulace nákladů ve vybrané účetní
jednotce**

Patrik Vilímek

© 2018 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Patrik Vilímek

Podnikání a administrativa

Název práce

Hodnocení kalkulace nákladů ve vybrané účetní jednotce

Název anglicky

Cost Calculation in a Chosen Company

Cíle práce

Cílem práce je zpracovat teoretická východiska problematiky kalkulace nákladů, aplikace těchto poznatků na poměry konkrétní účetní jednotky a následné zhodnocení problémových oblastí.

Metodika

Metodika zpracování bude vycházet ze sběru dat a studia zákonných norem, odborné literatury, článků a dalších zdrojů tištěného i elektronického charakteru. Na základě jejich prostudování bude proveden výběr adekvátních teoretických východisek řešené problematiky. Tyto teoretické poznatky budou aplikovány při zpracování praktické části vlastní práce. Vlastní práce bude vycházet z charakteristiky konkrétní účetní jednotky a popisu současného stavu řešené problematiky na základě interních materiálů. Pro formulaci problémových oblastí a zhodnocení výsledků bude použita metoda komparace s teoretickými východisky, metoda analýzy a syntézy zjištěných faktů a empirické metody poznání, jako jsou pozorování a dotazování.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 stran

Klíčová slova

kalkulace, kalkulační systém, přímé náklady, nepřímé náklady, rozvrhová základna, sdružená výroba, kalkulační jednice, kalkulační vzorec, výrobní režie, správní režie, odbytová režie

Doporučené zdroje informací

Česko. Ministerstvo financí. České účetní standardy pro podnikatele, ve znění pozdějších úprav
Česko. Ministerstvo financí. Vyhláška č. 500/2002 Sb., pro podnikatele, ve znění pozdějších úprav
Česko. Vláda. Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších úprav
FIBÍROVÁ, J., ŠOLJAKOVÁ, L., WAGNER, J. Nákladové a manažerské účetnictví. Praha:ASPI, 2007, 432 s., ISBN 978-80-7357-299-0
KRÁL, B a kol. Manažerské účetnictví. Praha: Management Press, 2010, 660 s., ISBN 978-80-7261-217-8
LAZAR, J. Manažerské účetnictví a controlling. Praha: Grada Publishing, 2012, 269 s., ISBN 978-80-247-4133-8
RYNEŠ, P. Podvojný účetnictví a účetní závěrka 2016. Olomouc:ANAG, 2016, 1168 s., ISBN 978-80-7263-994-6

Předběžný termín obhajoby

2017/18 ZS – PEF (únor 2018)

Vedoucí práce

Ing. Enikő Lörinczová, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra obchodu a financí

Elektronicky schváleno dne 7. 10. 2016

Ing. Helena Čermáková, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 24. 10. 2016

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 12. 03. 2018

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Hodnocení kalkulace nákladů ve vybrané účetní jednotce" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucí bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 12. 3. 2018

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucí mé bakalářské práce paní Ing. Enikö Lörinczové, Ph.D. za odbornou pomoc a konzultace v průběhu zpracování dané problematiky. Dále bych rád poděkoval zaměstnancům společnosti Vialit Soběslav, s. r. o, jež mi pomohli získat podklady a důležité informace ke zpracování praktické části bakalářské práce.

Hodnocení kalkulace nákladů ve vybrané účetní jednotce

Cost calculation in a chosen company

Souhrn

Předkládaná bakalářská práce se zabývá problematikou kalkulací nákladů.

V teoretické části je obsažena charakteristika nákladů a jejich členění, vysvětlení pojmu kalkulace, metody kalkulace a kalkulační systém.

Teoretické poznatky kalkulace nákladů jsou aplikovány v podniku, který se zabývá výrobou a prodejem stavebních hmot. Praktická část obsahuje charakteristiku účetní jednotky a typy jejích výkonů. Jsou také uvedeny některé finanční ukazatele a provedena ukázka kalkulace nákladů hlavního výrobku podniku.

Výsledkem bakalářské práce je prezentace kalkulací nákladů jako účinného nástroje podnikového řízení.

Klíčová slova: kalkulace, kalkulační systém, přímé náklady, nepřímé náklady, kalkulační jednice, kalkulační vzorec, výrobní režie, správní režie

Summary

The presented bachelor thesis deals with problems of calculation of costs.

Theoretical part contains characteristics of costs and their classification, an explanation of term calculation, calculation methods and term calculation system.

The theoretical pieces of knowledge of the calculation of costs are applied in the enterprise which is engaged in manufactory and sale of building materials. The practical part contains a characteristics of the accounting entity and types of outputs.

Also are presented some financial indicators of the company and an example of the cost calculation of the main product.

The result of the presented bachelor thesis is the presentation of the calculations of costs as an effective instrument of the business management

Keywords: Calculation, calculation system, direct costs, indirect costs, calculation formula, calculation unit, manufacturing overhead, administrative overhead

Obsah

1	ÚVOD.....	10
2	CÍL A METODIKA	11
2.1	CÍL PRÁCE	11
2.2	METODIKA PRÁCE.....	11
3	LITERÁRNÍ REŠERŠE.....	12
3.1	CHARAKTERISTIKA NÁKLADŮ	12
3.1.1	<i>Finanční pojetí.....</i>	<i>13</i>
3.1.2	<i>Manažerské pojetí</i>	<i>13</i>
3.1.3	<i>Hodnotové pojetí</i>	<i>13</i>
3.1.4	<i>Ekonomické pojetí.....</i>	<i>13</i>
3.2	ČLENĚNÍ NÁKLADŮ.....	13
3.2.1	<i>Druhové členění nákladů</i>	<i>14</i>
3.2.2	<i>Účelové členění nákladů</i>	<i>15</i>
3.2.3	<i>Kalkulační členění nákladů.....</i>	<i>16</i>
3.2.4	<i>Členění nákladů podle závislosti na objemu výroby.....</i>	<i>17</i>
3.2.5	<i>Členění nákladů z časového hlediska</i>	<i>18</i>
3.2.6	<i>Členění nákladů z hlediska rozhodování</i>	<i>18</i>
3.3	KALKULACE NÁKLADŮ.....	19
3.3.1	<i>Charakteristika.....</i>	<i>19</i>
3.3.2	<i>Předmět kalkulace</i>	<i>19</i>
3.3.3	<i>Struktura nákladů v kalkulaci</i>	<i>20</i>
3.3.4	<i>Přiřazování nákladů předmětu kalkulace.....</i>	<i>21</i>
3.3.5	<i>Kalkulační systém.....</i>	<i>21</i>
3.4	ČLENĚNÍ KALKULACÍ	22
3.4.1	<i>Časové hledisko.....</i>	<i>22</i>
3.4.2	<i>Kalkulace ve vztahu k využívání kapacity.....</i>	<i>24</i>
3.4.3	<i>Kalkulace podle rozsahu použitých nákladových položek.....</i>	<i>24</i>
3.5	METODY KALKULACE	25
3.5.1	<i>Metody rozvržení nepřímých nákladů na výkony.....</i>	<i>26</i>
3.5.2	<i>Kalkulace neúplných nákladů.....</i>	<i>29</i>
3.6	KALKULAČNÍ VZORCE	30
3.6.1	<i>Typový kalkulační vzorec</i>	<i>30</i>
3.6.2	<i>Retrográdní kalkulační vzorec.....</i>	<i>32</i>
3.6.3	<i>Kalkulační vzorec oddělující fixní a variabilní náklady</i>	<i>32</i>

3.6.4	<i>Kalkulace se stupňovitým rozvrstvením fixních nákladů</i>	33
4	VLASTNÍ PRÁCE	34
4.1	CHARAKTERISTIKA PODNIKU.....	34
4.1.1	<i>Struktura podniku</i>	36
4.2	VÝVOJ VYBRANÝCH POLOŽEK Z ROZVAHY A VÝKAZU ZISKU A ZTRÁTY.....	36
4.2.1	<i>Kapitálová struktura</i>	36
4.2.2	<i>Vývoj výsledku hospodaření</i>	37
4.2.3	<i>Náklady podniku</i>	38
4.2.4	<i>Vývoj výkonové spotřeby</i>	39
4.3	SOUČASNÝ STAV ŘEŠENÉ PROBLEMATIKY	39
4.3.1	<i>Vedení účetnictví</i>	39
4.3.2	<i>Účetní software</i>	41
4.3.3	<i>Kalkulační vzorec a jeho složení</i>	41
4.3.4	<i>Praktická ukázka kalkulace</i>	42
5	ZHODNOCENÍ	45
6	ZÁVĚR	47
7	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	48
8	PŘÍLOHY	51
8.1	SEZNAM PŘÍLOH.....	51

1 Úvod

V každé podnikatelské oblasti se setkáváme s náklady, které tvoří neodmyslitelnou součást každé hospodářské činnosti. Sledování nákladů a jejich kalkulace umožňuje řídit hospodárnost výkonů, zvyšovat výtěžnost a účinnost ekonomických zdrojů a tím ovlivňovat i výši hospodářského výsledku, proto je téma kalkulací stále aktuální ve zvyšujícím se konkurenčním prostředí.

Správné zvolení metody kalkulace, vhodné rozvrhové základny, přiřazení nákladů předmětu kalkulace a následné porovnání předběžné a výsledné kalkulace pomáhá lépe řídit náklady a výnosy a tím zvyšovat konkurenceschopnost podniku.

Účelem této práce je zpracování odborných materiálů týkajících se kalkulace nákladů. Téma své práce, tedy problematiku kalkulací u výrobního podniku jsem si vybral z důvodu prozkoumání obtížnosti sledování nákladů výroby, které je pro výrobní podniky, jako je analyzovaná společnost nezbytné, neboť od nákladů se odvíjí celý kalkulační systém a tím i stanovování ceny.

Bakalářská práce se dělí na dvě části: teoretickou a praktickou. Teoretická část přiblíží náklady a jejich charakteristiku, kalkulační metody a vzorce. Praktická část představí společnost Vialit Soběslav, s. r. o., seznámí nás s jejími hospodářskými výsledky a demonstruje názornou ukázkou kalkulace nákladů používané v podniku.

V závěru práce je zhodnocena problematika kalkulace nákladů společnosti.

2 Cíl a metodika

2.1 Cíl práce

Cílem práce je zpracovat teoretická východiska problematiky kalkulace nákladů, aplikace těchto poznatků na poměry konkrétní účetní jednotky a následné zhodnocení problémových oblastí.

2.2 Metodika práce

Metodika zpracování bude vycházet ze sběru dat a studia zákonných norem, odborné literatury, článků a dalších zdrojů tištěného i elektronického charakteru. Na základě jejich prostudování bude proveden výběr adekvátních teoretických východisek řešené problematiky. Tyto teoretické poznatky budou aplikovány při zpracování praktické části vlastní práce. Vlastní práce bude vycházet z charakteristiky konkrétní účetní jednotky a popisu současného stavu řešené problematiky na základě interních materiálů. Pro formulaci problémových oblastí a zhodnocení výsledků bude použita metoda komparace s teoretickými východisky, metoda analýzy a syntézy zjištěných faktů a empirické metody poznání, jako jsou pozorování a dotazování.

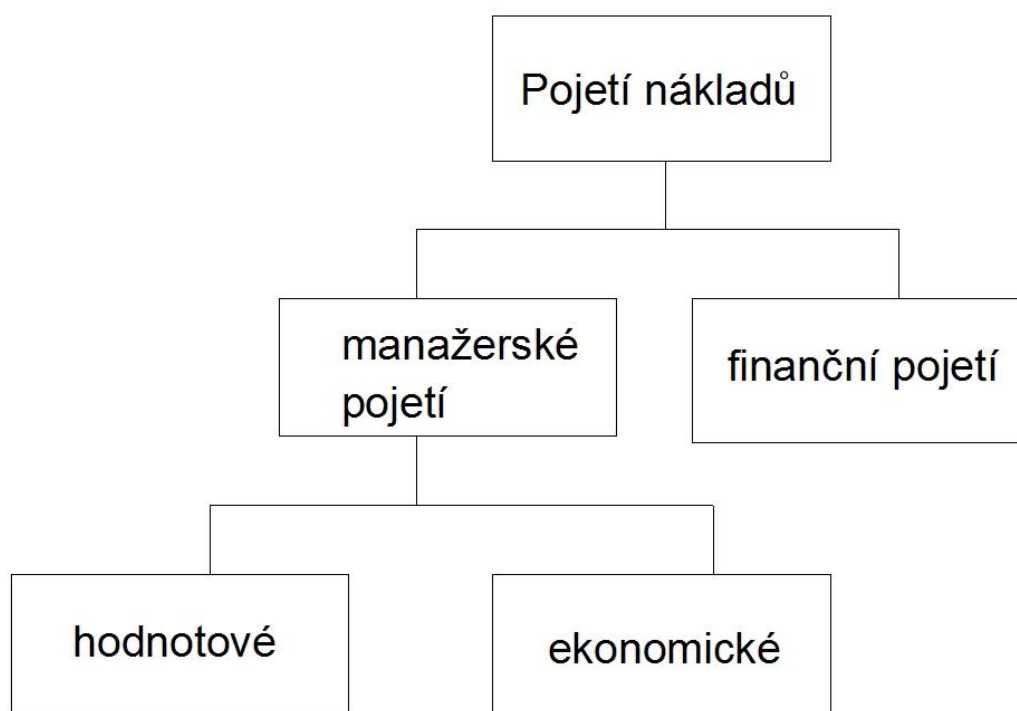
Praktická část práce se zaměřuje na společnost, která se zabývá výrobou stavebních materiálů k opravě vozovek.

3 Literární rešerše

3.1 Charakteristika nákladů

„Náklady podniku představují spotřebu výrobních činitelů vyjádřenou v penězích“ (Veber, 2005). Tato charakteristika je zjednodušenou formulí pohledu manažerského účetnictví na náklady. Ekonomická teorie definuje náklady podniku jako peněžně oceněnou spotřebu výrobních faktorů včetně veřejných výdajů, která je vyvolána tvorbou podnikových výnosů. Účetní pojetí nákladů tuto obecnou definici dle ekonomické teorie zhruba odráží: účetními náklady je spotřeba hodnot v daném období zachycená ve finančním účetnictví (Synek, 2007). Náklady jsou rozdílně vymezeny v manažerském účetnictví a finančním účetnictví.

Obr. č. 1 Vztah jednotlivých přístupů k pojetí nákladů

Zdroj: (Popesko, 2009)

3.1.1 Finanční pojetí

Finanční pojetí nákladů vnímá náklady jako úbytek ekonomického prospěchu. „Finanční pojetí nákladů vyhovuje externím uživatelům, ale tento pohled na náklady nemusí odpovídat racionálnímu pohledu manažera“ (Popesko, 2009).

3.1.2 Manažerské pojetí

Manažerské pojetí nákladů vyznačuje náklady jako hodnotově vyjádřené, účelně vynaložené ekonomické zdroje podniku, které účelově souvisí s ekonomickou činností. „Náklad musí být racionální, přiměřený výsledku činnosti a přinést větší ekonomický prospěch, než jaká je výše nákladu“ (Král, 2006).

Manažerské náklady lze dále dělit z pohledu hodnotového a ekonomického pojetí.

3.1.3 Hodnotové pojetí

Hodnotové pojetí chápe náklady jako účelové vynaložení ekonomických zdrojů na určitou činnost nebo proces, jehož výsledkem je ekonomický prospěch a poskytuje informace pro řízení a kontrolu průběhů procesů. „Spotřebované vstupy jsou ohodnoceny cenami, které odpovídají jejich současné reálné hodnotě“ (Popesko, 2009). V případě hodnotového pojetí se nejedná o pevně uzavřený systém se striktně vymezeným obsahem jednotlivých kategorií. Náklady mají vždy svůj konkrétní objekt, se kterým se příčinně spojují a vždy účelově souvisí s určitou aktivitou a jejími výsledky.

3.1.4 Ekonomické pojetí

Ekonomické pojetí zachycuje to, co bylo skutečně obětováno. „Tyto ekonomické náklady slouží pro výpočet ekonomického zisku“ (Synek, 2002). Oproti hodnotovému pojetí umožňuje navíc rozhodovat o optimálních budoucích alternativách, což závisí na maximální hodnotě, kterou lze daným rozhodnutím vyprodukovat.

3.2 Členění nákladů

Náklady lze dělit do určitých stejnorodých skupin. Jedná se o náklady členěné dle druhu, účelu a členění kalkulační. Členění nákladů je velmi důležitým faktorem v rozhodování podniku. Přesné zjištění nákladů a jejich kategorizace pomáhá při

vyhodnocování celé výroby, její efektivnosti, stanovení ceny produktů a dalších důležitých ukazatelů.

3.2.1 Druhové členění nákladů

Druhové členění nákladů vychází z členění výrobních faktorů. Patří mezi základní třídění v plánu nákladů a výkazu zisku a ztráty. Toto členění je využíváno hlavně finančním účetnictvím. „Druhové členění nákladů je jejich soustředování do stejnorodých skupin spojených s činností jednotlivých výrobních faktorů (materiál, práce, investiční majetek)“ (Synek, 2003).

Základními nákladovými druhy jsou podle Synka (2006):

- a) Spotřeba surovin a materiálu, paliv a energie
- b) Odpisy (hmotného i nehmotného majetku)
- c) Mzdové a ostatní osobní náklady (mzdy, provize, sociální a zdravotní pojištění)
- d) Finanční náklady (pojistné, placené úroky, poplatky)
- e) Náklady na externí služby (opravy a udržování, nájemné, cestovné)

Nákladové druhy lze charakterizovat třemi základními vlastnostmi:

- a) Jsou to náklady jednoduché, protože je nelze dále členit
- b) Představují externí náklady, protože jsou spojeny s využíváním vnějších zdrojů
- c) Považují se, za náklady prvotní, jelikož se předmětem zobrazení stávají při vstupu do podniku

Podrobnější druhové členění se nachází v účtové osnově a ve výkazu zisku a ztráty. Pro zajištění hospodářského výsledku v potřebné struktuře se náklady podle Macíka (1994) člení na tři skupiny:

- 1) Provozní náklady – spotřeba materiálu, energie, služby, osobní náklady, daně a poplatky, odpisy, rezervy a opravné položky
- 2) Finanční náklady – zúčtování úbytku cenných papírů při jejich prodeji, kursově ztráty, pojistné
- 3) Mimořádné náklady – manka a škody

3.2.2 Účelové členění nákladů

„Účelový vztah nákladů lze charakterizovat na různé úrovni podrobnosti. Podle základního vztahu k činnosti, aktivitě, či operaci se dělí do dvou základních skupin na náklady technologické a náklady na obsluhu a řízení“ (Král, 2002).

Náklady na obsluhu a řízení jsou takové náklady, které nejsou bezprostředně vyvolávány technologií, ale slouží k zajištění doprovodných činností technologického procesu.

Král a kol. (1997) uvádí, že se prolínají dvě linie účelového členění nákladů:

- 1) Podle místa vzniku a odpovědnosti, tj. podle vnitropodnikových útvarů
- 2) Podle výkonů

3.2.2.1 Klasifikace nákladů podle místa vzniku a odpovědnosti

Toto členění se také nazývá tříděním nákladů ve vztahu k útvarům. Jednotlivé výkony jsou lokalizovány do jednotlivých organizačních celků, jako např. do dílen a provozů. „Náklady vznikají primárně v organizačních útvarech, kde se uskutečňuje příslušná dílčí transformace“ (Král, 1997).

Podle velikosti podniku a složitosti výroby se náklady člení v několika úrovních:

Náklady výrobní činnosti:

- Hlavní
- Pomocné
- Vedlejší
- Přidružené výroby

Náklady nevýrobní činnosti:

- Náklady na odbyt
- Správu
- Zásobování

3.2.2.2 Klasifikace nákladů podle výkonů

Toto hledisko je pro podnik rozhodující. Umožňuje zjistit rentabilitu jednotlivých výrobků.

a) Jednicové (přímé) náklady

Dle Krále (2002) jednicové náklady vyvolá tvorba jedné jednotky výkonu, a proto konkrétní náklad může být přiřazen k výkonu. „Představují náklady, jež mají přímý vztah s konečným výkonem a mění se proporcionalně s objemem výkonu“ (Fibířová, Šoljaková, Wagner, 2007).

b) Režijní (nepřímé) náklady

Režijní náklady souvisejí s více druhy výrobků, výkonů, s celým podnikem a nerostou přímo úměrně s počtem provedených výkonů. Režijní náklady jsou přiřazovány skupině výkonů a na jednotku je náklad přerozdělen pouze nepřímou metodou.

Vznikají v různých fázích činnosti podniku:

- Zásobovací režie
- Výrobní režie
- Správní režie
- Odbytová režie

„Nástrojem pro řízení jednicových nákladů je kalkulace a nástrojem pro řízení režijních nákladů je rozpočet“ (Dvořáková, Červený, 2011).

3.2.3 Kalkulační členění nákladů

„Kalkulační členění je zvláštním typem účelového členění nákladů“ (Král, 2010). Na základě tohoto členění lze určit přesné využití daných nákladů, na jaké výrobky či služby byly využity a do jaké skupiny patří, jestli se jedná o náklady přímé nebo nepřímé.

Pro stanovení nákladů na výrobní jednici je nutné transformovat druhové náklady na kalkulační náklady. Podstatou je rozdělení nákladů na náklady přímé a nepřímé.

3.2.3.1 Přímé náklady

Přímé náklady se také označují jako náklady jednicové, neboť se dají přímo určit na kalkulační jednici. Teoreticky se tyto náklady dají zjistit na jednotlivé výrobky či výkony, jelikož zde existuje příčinný vztah. „K výkonu se přímo přiřazují i takové náklady, které se spotřebovávají v souvislosti s jeho prováděním a dají se zjistit pomocí jednoduchého

dělení“ (Rosochatecká, 2012). Zpravidla jde o náklady prvotní (spotřeba materiálu, energie).

3.2.3.2 Nepřímé náklady

Nepřímé náklady, které se také označují jako náklady režijní, jsou společné pro více kalkulačních jednic a nelze je přímo přiřadit k těmto jednicím. Jsou to takové náklady, které zajišťují průběh výrobního procesu v širších souvislostech.

Přiřazování nepřímých nákladů se provádí podle rozvrhové základny, která vyjadřuje poměr, v jakém se nepřímé náklady přepočítávají na jednotlivé výkony. Rozvrhová základna může být vyjádřena peněžními veličinami (přímé mzdy, přímé náklady, apod.) nebo naturálními veličinami (hmotnost, strojový čas, apod.)

Konkrétní uspořádání přímých a nepřímých nákladů se nazývá kalkulačním vzorcem.

3.2.4 Členění nákladů podle závislosti na objemu výroby

„Členění nákladů z hlediska objemu závisí na skutečnosti, zdali jsou náklady vynaloženy na jednotku výkonu (při zvýšení množství výkonu se zvýší i náklady), nebo jestli jsou náklady vynaloženy na určité období a objem“ (Král, B., 1997). Základní skupiny nákladů jsou náklady variabilní a fixní.

3.2.4.1 Variabilní náklady

Variabilní náklady lze definovat jako náklady, jejichž výše se mění s objemem výkonu. Změna výše nákladů může být trojího druhu.

- Proporcionální (lineární) – výše nákladů se mění přímo úměrně s výší výroby (např. spotřeba materiálu)
- Nadproporcionální (progresivní) – náklady rostou rychleji než objem výroby (např. mzdové náklady)
- Podproporcionální (degresivní) – výše nákladů roste pomaleji než produkce (např. náklady na opravy a údržbu)

3.2.4.2 Fixní náklady

„Fixní náklady jsou zcela nezávislé na výrobě a vznikají i tehdy, když se nic nevyrábí“ (Synek, 2007).

Fixní náklady se vztahují ke konkrétnímu časovému období a umožňují vytvořit určitou výrobní kapacitu, při které se jejich hodnota v čase nemění. „Je-li vyžadován vyšší objem výkonů, než je kapacita, musí být vynaloženy další fixní náklady a dojde k jejich skokovému zvýšení“ (Král, 1997).

3.2.5 Členění nákladů z časového hlediska

Toto členění je specifické pro zemědělskou výrobu, kde rozlišujeme náklady:

- Minulých let – náklady vynaložené v minulém roce na sklizeň v tomto roce
- Běžného roku – náklady vynaložené v daném kalendářním roce
- Na sklizeň příštích let – náklady evidovány v běžném roce za účelem sklizně v příštím roce

3.2.6 Členění nákladů z hlediska rozhodování

Členění nákladů z hlediska rozhodování je metoda klasifikace, která se vztahuje k budoucím manažerským rozhodnutím, kdy vycházíme z odhadu budoucích nákladů.

Z hlediska rozhodování rozlišujeme náklady:

- Relevantní a irelevantní
- Ovlivnitelné a neovlivnitelné
- Přírůstkové
- Oportunitní
- Vázané k danému rozhodnutí

Relevantní náklady a irelevantní náklady

„Jako relevantní náklady jsou označovány náklady, které se alternativně mění dle daného rozhodnutí, zatímco irelevantní náklady zůstávají pro různé alternativy neměnné“ (Král, 2006).

3.3 Kalkulace nákladů

Tato kapitola bude zaměřena na kalkulaci nákladů a kalkulační systém. Budou popsány jednotlivé metody a vzorce kalkulace.

3.3.1 Charakteristika

„Kalkulací se v nejobecnějším slova smyslu rozumí přiřazení nákladů, marže, zisku, ceny nebo jiné hodnotové veličiny na naturálně vyjádřenou jednotku výkonu“ (Fibírová, 2007).

„Jednotkou výkonu je vyrobený výrobek, poskytnutá služba či provedená práce“ (Drury, 1996).

Úkolem kalkulace je stanovování vnitropodnikových cen výkonu, sestavování rozpočtů, kontrola a rozbor hospodárnosti výroby i rentability výkonů, limitování nákladů apod.

Kalkulované množství zahrnuje určitý počet kalkulovaných jednic, pro něž se stanovují nebo zjišťují celkové náklady.

Kalkulace nákladů je písemný přehled jednotlivých složek nákladů a jejich úhrn na kalkulační jednici. Kalkulační jednice je určitý výkon (výrobek, polotovar, práce nebo služba) vymezený měřicí jednotkou, např. jednotkou množství (kusy), hmotnosti (kg), délky (m), času (h) apod. Mohou být odbytové, prodávané mimo podnik nebo vnitropodnikové, předávané uvnitř podniku.

Kalkulace jsou vytvářeny různými metodami, které jsou závislé na:

- Předmětu kalkulace
- Struktúře nákladů
- Způsobu přiřazování nákladů předmětu kalkulace (Čechová, 2006).

3.3.2 Předmět kalkulace

„Předmět kalkulace je vymezen kalkulační jednicí nebo kalkulovaným množstvím. Kalkulační jednice je jeden určitý výkon (např. jeden výrobek, polotovar, jedna určitá služba) vymezený určitou měřicí jednotkou (např. ks, kg, m) a druhem, na který se stanovují náklady. Kalkulované množství pak zahrnuje určitý počet kalkulačních jednic“ (Synek, 2003).

Předmětem kalkulace jsou všechny dílčí i finální výkony. Může mít podobu jednoho produktu nebo jejich skupin.

Dle vyhlášky číslo 21/1990 Sb. bylo možné pro skupinu příbuzných výkonů určit společnou kalkulační jednici. Pro příbuznost výkonů je rozhodující hledisko technologického nebo jiného procesu, výše a skladby nákladů na výkon. Přestože byla tato vyhláška zrušena, její postup využívají firmy i dnes. Dle nové vyhlášky číslo 500/2002 Sb. je konkrétní výkon vždy oceňován tzv. vlastními náklady. „Vlastními náklady se rozumí skutečná výše nákladů podle způsobu kalkulace výroby stanoveného účetní jednotkou“ (Vyhláška 500/2002 Sb.).

Předmět kalkulace může být vymezen:

- Kalkulační jednicí – konkrétní výkon, na který se stanovují a zjišťují náklady
- Kalkulovaným množstvím – určitý počet kalkulačních jednic, pro něž se stanovují a zjišťují celkové náklady

3.3.3 Struktura nákladů v kalkulaci

„Struktura nákladů je stanovena v každém podniku individuálně v kalkulačním vzorci. To znamená, že způsob dělení nákladů, podrobnost jejich členění a struktura mezisoučtů se vykazují rozdílně s ohledem na strukturu podniku a na rozhodovací úlohu, k jejímuž řešení má kalkulace přispět“ (Král, 1997).

Každý jednotlivý podnik má svou charakteristickou strukturu nákladů. Způsob rozdělení nákladů se vyjadřuje v kalkulačním vzorci. Nejstarší kalkulační vzorec rozděluje jednotlivé náklady do 2 základních skupin. Jedná se o náklady přímé a nepřímé. Struktura tohoto vzorce je následující:

- Přímé jednicové náklady
- Přímé režijní náklady
- Nepřímé režijní náklady (Fibířová, 2007)

Dle Popeska (2009) se v České republice velmi často používá tzv. typový kalkulační vzorec.

3.3.4 Přiřazování nákladů předmětu kalkulace

Pomocí tohoto procesu zjišťujeme účelovost vynaložení nákladu ve vztahu k nákladovému objektu. Podle způsobu přiřazování nákladů předmětu kalkulace se rozlišují:

- Přímé náklady – tyto náklady se v kalkulaci přiřazují přímo na kalkulační jednici, ke konkrétnímu výkonu
- Nepřímé náklady – tyto náklady jsou společné pro více druhů výkonů, proto je třeba je alokovat mezi jednotlivé druhy výkonů jednou ze základních kalkulačních metod.

3.3.5 Kalkulační systém

Kalkulačním systémem se rozumí soustava postupů – metod – kalkulací, zajišťujících sledování nákladů na vnitropodnikové jednotky a činnosti, a jejich výsledky, a na využívání znalostí těchto nákladů při řízení podniku. Systém v podniku může být jednoduchý až složitý, a to v závislosti na složitosti podnikových činností, jejich uspořádání a také v závislosti na potřebách řízení.

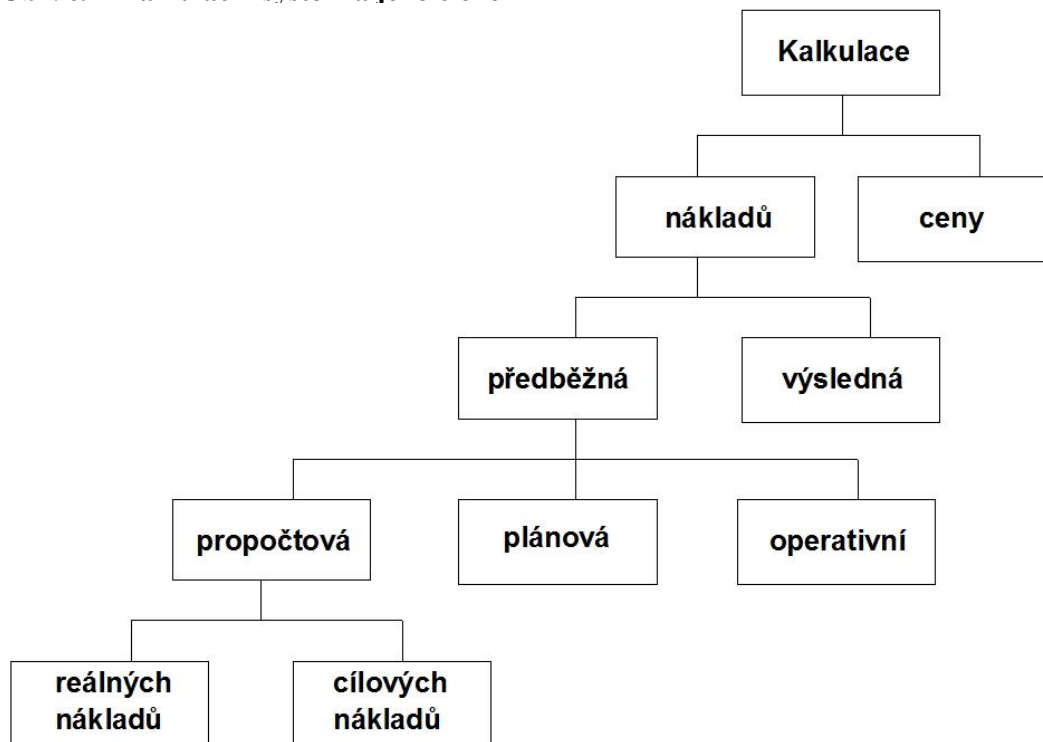
V podnicích se proto sestavují různé druhy kalkulací v závislosti na tom, k jakému účelu slouží a za jakých podmínek probíhá výroba či provádění výkonů.

Rozhodující faktory, které určují kalkulační systém podniku – tj. určují pro podnik vhodné druhy a metody kalkulace jsou:

- Cíl kalkulace, tzn. K jakému účelu má být kalkulace využita
- Struktura výkonů, tj. druhy výrobků a služeb
- Hromadnost výroby a služeb
- Opakovanost výroby a služeb
- Organizační struktura podniku
- Prostorové uspořádání podnikových útvarů

„Aby kalkulační systém správně a účelně pracoval, měl by zahrnovat jak kalkulace předběžné, tak kalkulace výsledné“ (Peterová, Žídková, 2002).

Obr. č. 2 Kalkulační systém a jeho členění

Zdroj: (Král, 2010)

3.4 Členění kalkulací

3.4.1 Časové hledisko

Z časového hlediska rozlišujeme, zda se náklady na kalkulační jednotici propočítávají před provedením výkonu, nebo po jeho provedení. V tomto smyslu členíme kalkulace na předběžné a kalkulace výsledné.

3.4.1.1 Předběžné kalkulace

„Předběžné kalkulace se používají z důvodu zjištění nákladů před vlastním zahájením produkce a je základním informačním podkladem pro cenová vyjednávání“ (Popesko, 2009).

Předběžné kalkulace se sestavují před zahájením vlastní výroby a plní tak svou klíčovou roli ve fázi plánování. Lze je ještě dále podrobněji dělit na kalkulaci propočtovou, operativní a plánovou.

Propočtová kalkulace

„Propočtová kalkulace se většinou sestavuje v etapě výzkumu a vývoje nového výkonu“ (Fibírová, 2007).

Propočtová kalkulace je zpracovávána jako podklad pro cenovou tvorbu nových výrobků a předběžné posouzení jejich efektivnosti nebo pro hodnocení efektivnosti nových investic. Používá se v případě, kdy neexistuje přesné konstrukční řešení výrobku ani jeho technologické řešení a nejsou k dispozici ani normy. V tomto případě se vychází z údajů o výrobku podobném a přebírají se i jeho ceny.

Plánová kalkulace

Pro výkony, jejichž výroba nebo provádění se bude opakovat v průběhu delšího časového úseku, lze použít plánovou kalkulaci, která se zpracovává jako podklad pro zajištění průběhu výrobního procesu a pro jeho kontrolu. Vychází z předpokladu, že výrobní podmínky zůstávají v průběhu času stejné. Pro plánovou kalkulaci se přebírají informace o nákladech již vyrobených výrobků. Následnou součástí jsou spotřební a výkonové normy.

„Na kalkulace se používá detailnější konstrukční a technologická příprava výroby daného výrobku a dále se určují výchozí výkonové a spotřební normy“ (Král, 2008).

Operativní kalkulace

„Operativní kalkulace je sestavena podle platných norem, vyjadřuje přesně stanovené náklady na kalkulační jednici v konkrétních technický, technologických a dalších podmínkách určených technickou přípravou výroby“ (Rosochatecká, 2012).

Operativní kalkulace se sestavuje v okamžiku, kdy dojde ke změnám v průběhu výrobního procesu, slouží tedy k bezprostřednímu řízení průběhu dané aktivity. Využitelná je také pro tvorbu cen vnitropodnikových výkonů. Základním podkladem pro sestavení operativní kalkulace jsou podrobné normy materiálu a času.

3.4.1.2 Výsledná kalkulace

Výsledná kalkulace se sestavuje po ukončení všech fází výroby a vynaložené náklady jsou vždy skutečné. Slouží jako kontrolní nástroj všech předběžných kalkulací

daného výkonu a je podkladem pro hodnocení hospodárnosti útvarů výroby ve vynakládání jednicových nákladů. A právě v oblasti jednicových nákladů má výsledná kalkulace nejvyšší vypovídací schopnost. Vzhledem k tomu, že její informace jsou k dispozici až po ukončení výrobního procesu, není možné zasahovat do výroby, tudíž není nástrojem operativního řízení.

3.4.2 Kalkulace ve vztahu k využívání kapacity

3.4.2.1 Statická

Kalkulace statická tzv. nepružná, není ovlivněna využitou kapacitou, což znamená, že náklady na jednotku výkonu nejsou ovlivněny objemem výroby. Náklady na jednotku výkonu jsou po celou dobu procesu konstantní.

3.4.2.2 Dynamická

Kalkulace dynamická tzv. pružná, vykazuje náklady na jednotku výkonu s ohledem na využití kapacity. Její vypovídací schopnost je rozšířena o odpověď na otázku: jak budou náklady v jednotlivých fázích ovlivněny změnami v objemu prováděných výkonů. Tato forma kalkulace je využívána hlavně jako podklad pro ocenění vnitropodnikových výkonů předávaných na různé úrovni podniku.

„Čím nižší je objem výkonu, tím vyšší jsou náklady na jednotku výkonu“ (Macík, 1999).

3.4.3 Kalkulace podle rozsahu použitých nákladových položek

Dle rozsahu nákladů zahrnutých do kalkulace rozeznáváme kalkulace úplných a neúplných nákladů.

3.4.3.1 Kalkulace úplných nákladů

Kalkulace úplných nákladů kalkulují veškeré náklady, proto se také nazývají absorpční kalkulace, neboť absorbují všechny náklady. Při takové kalkulaci dochází k rozpočítání všech nepřímých nákladů na kalkulační jednici. Při rozpočítání nepřímých nákladů je důležité správné zvolení rozvrhové základy. Náklady se kalkulují většinou na předem stanovený objem. Při propočtu nepřímých nákladů na jednotlivé výkony se používají především tyto kalkulační způsoby:

- Kalkulace dělením
- Kalkulace dělením s ekvivalenčními čísly
- Kalkulace přírážková

Dle Rosochatecké (2012) je v praxi nejčastěji využívána jednoduchá rozvrhová základna, vyjádřena v peněžních nebo naturálních jednotkách, může se ale použít i základna složená, která je vyjádřena v peněžních jednotkách.

3.4.3.2 Kalkulace neúplných nákladů

„Kalkulace neúplných nákladů, též nazývána jako metoda variabilních nákladů nebo metoda příspěvku na úhradu, je odvozena z rozdělení fixních a variabilních nákladů“ (Rosochatecká, 2009).

Tato kalkulace vychází ze znalostí průměrných variabilních nákladů určité skupiny výrobků a jejich ceny.

Podle myšlenek Macíka (1999) je tato metoda vhodná pro určení podílu jednotlivých výrobků na tvorbě zisku, určení pořadí výhodnosti výrobků a optimálního sortimentu výroby, určení minimální hranice prodejní ceny výrobků, rozhodování o tom, zda určitý polotovar vyrobit či získat kooperací, rozhodování o výhodnosti nákupu či nájmu zařízení.

Protože fixní náklady příčinně nesouvisí s kalkulační jednicí, nýbrž s časovým obdobím, je třeba je jednoznačně oddělit od nákladů variabilních. Výkonům jsou přiřazovány pouze variabilní náklady. Fixní náklady jsou z pohledu této metody chápány jako nedělitelný celek, nutně vynaložený za účelem zajištění podmínek pro podnikání v daném čase. Tento celek je hrazen z rozdílu mezi výnosem z prodeje a variabilními náklady prodaných výkonů. Rozdílem mezi prodejní cenou a variabilními náklady výrobku je vyjádřen příspěvek na úhradu, tedy částka, kterou výrobek na úkor fixních nákladů tvoří zisk.

3.5 Metody kalkulace

„Metodou kalkulace rozumíme způsob stanovení jednotlivých složek nákladů na kalkulační jednici. Metody kalkulace závisí na předmětu kalkulace, tj. na tom, co se kalkuluje (jednoduchý, složitý výrobek), na způsobu přičítání nákladů výkonům (jak se

přiřazují náklady na kalkulační jednici), na požadavcích kladených na strukturu a podrobnost členění nákladů“ (Synek, 2003).

3.5.1 Metody rozvržení nepřímých nákladů na výkony

3.5.1.1 Kalkulace dělením

Metoda prostá

U přiřazování nákladů prostým dělením se náklady přiřazují na základě vztahu společných nákladů k množství různě vyjádřených kalkulačních jednic.

„Kalkulační jednici vypočítáme prostým dělením celkových nákladů období celkovým množstvím výkonů vyrobených v daném období. Tuto metodu lze však využít jen u podniků se stejnorodou hromadnou výrobou, jako např. v těžbě uhlí, ve výrobě elektrické energie apod.“ (Hradecký, 2008)

Metoda kalkulace s poměrovými (ekvivalenčními) čísly

Podle Synka (2007) je tato metoda využívána v případech výroby více druhů určitého výrobku, kdy je např. k výrobě použit stejný materiál, avšak výkony nejsou stejnorodé. Výrobky se od sebe odlišují pouze velikostí, tvarem či hmotností a v této závislosti se určí poměrová čísla pro jednotlivé druhy výrobků. Dělením celkových nákladů součtem poměrových jednotek zjistíme náklady na jednotku základního výrobku. Náklady ostatních výrobků dostaneme vynásobením nákladů základního výrobku poměrovými čísly.

Metoda, která přiřazuje společné náklady výkonům na základě jejich vztahu k tzv. přepočtené jednici, která vyjadřuje rozdílnou nákladovou náročnost konkrétních výkonů na společné nepřímé náklady.

3.5.1.2 Kalkulace přírážková

Kalkulace přírážková se využívá ve výrobcích s různorodou produkcí, většinou v hromadné nebo sériové výrobě. Náklady se rozdělí do dvou skupin – na náklady přímé, které se vypočtou přímo na kalkulační jednici a na náklady nepřímé, které se rozvrhnou

pomocí zvolené základny a zúčtovací přírážky. Rozvrhovou přírážku lze vypočítat jako poměr režijních nákladů a rozvrhové základny.

3.5.1.3 Výsledná kalkulace ve sdružené výrobě

Lang (2005) uvádí, že při určitém výrobním procesu vznikají společně s výrobou hlavních výrobků užitkovatelné vedlejší produkty. Většinou by se mohli jednotlivé produkty oddělit, dále zpracovat a prodat. Jelikož se nemohou určit náklady na dílčí produkt, je možné se pokusit z hodnoty produktu takové náklady vyvodit.

„Výrobky členíme podle vzájemného vztahu na hlavní, vedlejší a využitelný odpad, přičemž vzniklé náklady jsou společné na celý sdružený proces. Pro kalkulaci sdružených výkonů rozeznáváme metodu odečítací a metodu rozčítací“ (Macík, 1999).

Metoda odečítací

Tato metoda spočívá v tom, že ze sdružených výkonů podniku se jeden druh výkonu označuje za výkon hlavní a ostatní za výkony vedlejší. Dle Macíka (1999) se při kalkulaci od celkových nákladů odečtou náklady na vedlejší výrobky ocenění prodejními cenami sníženými o zisk. Výsledkem jsou náklady na hlavní výrobek.

Metoda rozčítací

Rozčítací metoda spočívá v tom, že se sdružené výkony podniku nerozlišují na hlavní a vedlejší, ale považují se za rovnocenné a u všech se zjišťují vlastní náklady.

„Metoda rozčítací se používá při rovnocenném charakteru sdružených výrobků, kdy je nelze rozčlenit na hlavní a vedlejší. Celkové náklady se rozvrhují na sdružené výrobky podle ekvivalenčních čísel, jejichž koeficienty jsou vypočteny od poměru užitných hodnot jednotky jednotlivých výrobků“ (Macík 1999).

3.5.1.4 Výsledné kalkulace v nesdružené výrobě

Prostá (základní) metoda

Tato metoda se používá při hromadné výrobě. Skutečně vynaložené náklady se vydělí skutečným počtem provedených výkonů.

Fázová metoda

Fázová metoda je využívána při vzniku nedokončené výroby. Náklady vynaložené v jednotlivých fázích nejsou při předání výkonů do následné fáze sledovány účetně, pouze naturálně.

Stupňová metoda

Tento postup je vhodný, když je výrobní proces rozčleněn do většího počtu stupňů. Předmětem kalkulace bývají kromě finálních výkonů také polotovary.

Zakázková metoda

Tato metoda se používá při výrobě podle individuálních požadavků odběratelů. Skutečné náklady připadající na zakázku v tomto případě lze zjistit až po ukončení celé zakázky.

3.5.1.5 Kalkulace rozdílové

Rozdílové kalkulace slouží ke kontrole vynaložených nákladů. Porovnávají předem stanovené náklady, zjišťují rozdíly skutečných nákladů, odchylky od normovaných nákladů a jejich příčiny.

„Rozdílové kalkulace stanovují výši nákladů předem jako normu, standard a zjišťují rozdíly skutečných nákladů od těchto norem, standardů“ (Synek, 2003).

Metoda normová

Tato metoda eviduje náklady ve dvou složkách na náklady předem určené (normované) a rozdíly mezi předem určenými a skutečnými náklady. Vzniklé odchylky se poté analyzují podle příčin vzniku a odpovědnosti. Odpovědní pracovníci podle těchto analýz mohou účinněji řídit výrobu.

Metoda standardních nákladů

Synek (2003) uvádí, že tato metoda je rozšířením metody normové. Metoda standardních nákladů je doplněna o standardy režijních nákladů, standardy využití výrobní kapacity, cenové standardy a další. Odchylky se analyzují podle příčiny vzniku, podle odpovědnosti za ně a podle využití kapacity jednotlivých výrobních faktorů.

Metoda ABC

Název metody je zkratkou Activity Based Costing, jinak se jí také říká kalkulace na základě dílčích aktivit. Klade si za cíl přiřazení příčiny vzniku jednotlivým nákladům. Kalkulace zjišťuje a řadí náklady k dílčím aktivitám a testuje se jejich nezbytnost. Zaměřuje se přednostně na oblasti vzniku režijních nákladů.

„Získané informace jsou poté využity při rozložení nákladů na jednotlivé výkony s cílem rozdělit režijní náklady podle skutečné příčiny jejich vzniku“ (Synek, 2007).

Silnými stránkami metody ABC jsou podle Macíka (1999) získávání přesných informací o nákladech dílčích činností v podniku, analýza vazeb mezi útvary a zvýšení kvality vnitropodnikového řízení. Naopak za slabé stránky považuje časové nároky na přípravu zpracování vstupních informací o činnostech a nákladových základnách, vyšší náklady spojené se zaváděním metody, chybějící zkušenosti se zaváděním výroby, atd.

3.5.2 Kalkulace neúplných nákladů

3.5.2.1 Kalkulace variabilních nákladů

„Podstata kalkulace variabilních nákladů spočívá ve výpočtu příspěvku na úhradu fixních nákladů a tvorby zisku, který se v praxi zkracuje na příspěvek na úhradu nebo krycí příspěvek“ (Král, 2002).

Příspěvek na úhradu se stanovuje následujícím postupem:

Celkové výnosy (tržby) prodaných výkonů

- variabilní náklady prodaných výkonů

= **Celkový příspěvek na úhradu**

-fixní náklady podniku celkem

= **Zisk podniku**

Stanovuje se také příspěvek na úhradu pro jednotlivé výrobky:

Prodejní cena výrobku

- Průměrné variabilní náklady výrobku

= **Příspěvek na úhradu daného výrobku**

Zde platí, že čím vyšší příspěvek na úhradu pro daný výrobek, tím je výrobek výhodnější. Příspěvek na úhradu lze také použít při rozhodování o dalším chodu výroby. Podmínkou pro zastavení výroby by měl být moment, kdy příspěvek na úhradu je roven nebo dokonce menší než nula, neboli když se celkové výnosy rovnají variabilním nákladům prodaných výkonů nebo prodejní cena je menší než jeho variabilní náklady.

Popesko (2009) rozděluje kalkulaci variabilních nákladů na 3 fáze:

1. Fáze – Odečtení variabilních nákladů od jednotkové ceny výrobku a následné získání příspěvků na úhradu fixních nákladů
2. Fáze – Součet jednotkových příspěvků na úhradu podle jednotlivých typů výkonu a následné vyjádření celkového příspěvku na úhradu produkovaný veškerými podnikovými výkony
3. Fáze - Získání hodnoty hospodářské výsledku jako celku pomocí odečtu fixních nákladů od celkového příspěvku na úhradu

3.6 Kalkulační vzorce

„Struktura, v níž se stanovují a zjišťují náklady výkonů, je vyjádřena v každém podniku individuálně v tzv. kalkulačním vzorci. Tento pojem však nelze chápat jako jednoznačně danou formu. Spíše naopak by se měl vykazovat variantně s ohledem na uživatele a rozhodovací úlohu, k jejímuž řešení má kalkulace přispět“ (Král, 2002).

3.6.1 Typový kalkulační vzorec

Typový kalkulační vzorec představuje kalkulaci úplných nákladů a je nejpoužívanějším typem kalkulačního vzorce. Slouží zejména pro potřeby plánování nákladů a kontrolu rentability prováděných výkonů. Tato kalkulace ukazuje vztah všech spotřebovaných nákladů k příslušné kalkulační jednotce.

1. Přímý materiál

2. Přímé mzdy

3. Ostatní přímé náklady
<hr/>
4. Výrobní (provozní) režie = Vlastní náklady výroby
<hr/>
5. Správní režie = Vlastní náklady výkonu
<hr/>
6. Odbytové náklady = Úplné vlastní náklady výkonu
<hr/>
7. Zisk (Ztráta) = Prodejní cena

Přímý materiál

Tento materiál lze přímo vztáhnout k příslušné kalkulační jednici. Patří sem zejména suroviny, základní materiál apod.

Přímé mzdy

Zde jsou zahrnuty hrubé mzdy pracovníků, pojistné na sociální a zdravotní pojištění, prémie, odměny apod.

Ostatní přímé náklady

Zahrnují energie, palivo, odpisy výrobních zařízení, nakupované externí služby apod.

Výrobní (provozní) režie

Zahrnuje náklady související s řízením a obsluhou výroby. Jsou to především režijní mzdy, opotřebením výrobních strojů, odpisy dlouhodobého majetku, spotřeba energie apod.

Správní režie

Zahrnuje náklady na mzdu technicko-hospodářských pracovníků, nájem kanceláří, odpisy administrativní budovy a dopravních prostředků vedení.

Odbytové náklady

Tyto náklady tvoří náklady spojené s odbytem, např. náklady na expedici a dopravu, propagaci.

3.6.2 Retrogradní kalkulační vzorec

Tento vzorec, na rozdíl od typového, stanovuje náklady rozdílem mezi cenou výkonu a očekávaným ziskem. Základní podoba vzorce:

Základní cena výkonu

- Dočasná cenová zvýhodnění
- Slevy zákazníkům

= Cena po úpravách

- Náklady

= Zisk

Dle Krále (2002) je vzájemný vztah reálné kalkulace nákladů, průměrného zisku a dosažené ceny spíše rozdílový – tak jak ho uvádějí retrogradní kalkulace. Ty vycházejí ze vztahu „cena – náklady = zisk“.

3.6.3 Kalkulační vzorec oddělující fixní a variabilní náklady

Z hlediska praktického využití pro řešení rozhodovacích úloh se v této kalkulaci vykazují odděleně náklady ovlivněné změnami objemu produkce a náklady fixní. Struktura kalkulačního vzorce je následující:

Cena po úpravách

- Variabilní náklady (přímé náklady, variabilní režie)

Marže (krycí příspěvek)

- Fixní náklady připadající na výrobek

Zisk v průměru připadající na výrobek

3.6.4 Kalkulace se stupňovitým rozvrstvením fixních nákladů

Tato forma kalkulace představuje modifikaci kalkulace variabilních nákladů. Hlavním odlišujícím rysem je to, že se fixní náklady neposuzují jako nedělitelný celek.

Cena po úpravách

- Variabilní náklady (přímé náklady, variabilní režie)

Marže I

- Fixní výrobné náklady

Marže II

- Fixní náklady skupiny výrobků

Marže III

- Fixní náklady podniku

Zisk v průměru na výrobek

4 Vlastní práce

Praktická ukázka problematiky, kterou se zabývá literární rešerše, bude demonstrována na společnosti Vialit Soběslav, s. r. o.

4.1 Charakteristika podniku

Základní údaje

Název společnosti:	Vialit Soběslav, s. r. o.
Datum zápisu do OR:	19. 6. 1991
Právní forma podnikání:	Společnost s ručením omezeným
Předmět podnikání:	výroba a prodej stavebních hmot pro silniční práce provádění silničních opravárenských prací provozování silniční nákladní dopravy pronájem strojů
Statutární orgán:	společnost zastupuje jediný jednatel
Základní kapitál:	8 035 000, - Kč.

Firma Vialit Soběslav, spol. s r. o. vznikla k 19. 6. 1991 jako podnik se zahraniční účastí. V současné době firmu vlastní dva právnické subjekty, a to Vialit Asphalt Braunau 51% a Viasfalt s. r. o. 49%.

Původní záměr při založení firmy bylo doplnění nabídky na českém trhu v oblasti kationaktivních asfaltových emulzí. Tento záměr se plně zdařil a firma je tak v současné době jedním ze dvou největších výrobců asfaltových emulzí.

Současný výrobní program nabízí zhruba šestnáct druhů emulzí, a to pro pokládku typu Slurry Seal, pokládku mikrokoberců, nátěrovou technologii, infiltrační postřiky, recyklaci živičných materiálů a ruční strojní výspravy.

V oblasti stavebních prací firma provádí pokládku typu Slurry Seal, nátěrové technologie, penetrace, mikrokoberce, infiltrační postřiky a ruční a strojní výspravy včetně pokládky teplé obalované směsi finišerem. Mimo výrobu emulzí a stavebních prací firma rovněž produkuje pro celý český trh studenou obalovanou směs.

V roce 1998 byl založen další provoz, a to v Albrechticích u Karviné, kde jsou vyráběny nejenom emulze, ale je zde i zajišťována část stavební výroby.

V současné době je u společnosti Vialit Soběslav, s. r. o. zaměstnáno 69 stabilních pracovníků, kteří jsou v případě vyšší poptávky doplňováni z řad brigádníků. V loňském roce se roční objem produkce zvýšil na 230 mil. Kč. Společnost je od samého data založení do současné doby zisková.

Firma Vialit Soběslav, s. r. o. spolupracuje s několika předními stavebními společnostmi. Mezi odběratele se řadí takové společnosti, jako jsou Strabag, Swietelsky či Eurovia.

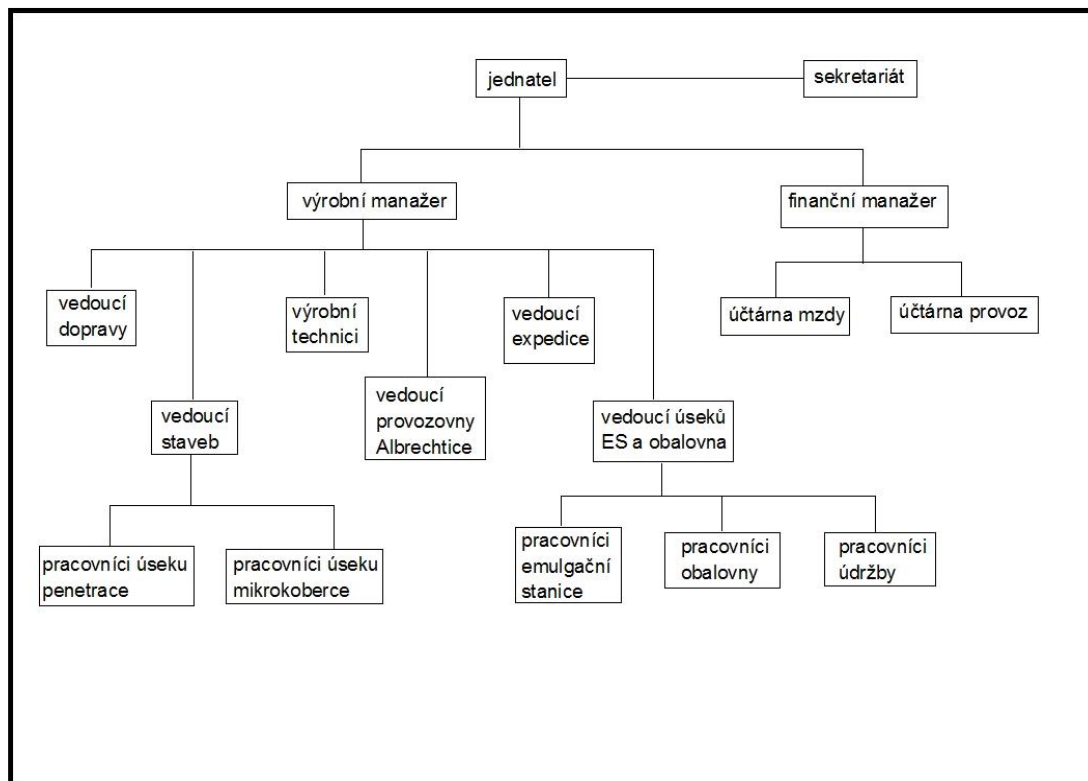
Mezi základní činnosti podniku patří:

1. Výstavba a oprava místních komunikací a lesních cest
2. Provádění tenkovrstvých úprav na živičných vozovkách
3. Provádění spojovacích postřiků pod živičné koberce
4. Výroba a prodej silničních asfaltových emulzí
5. Výroba a prodej studené obalované směsi
6. Výroba a prodej živičných směsí
7. Přeprava sypkých materiálů, asfaltových emulzí a mechanismů

4.1.1 Struktura podniku

Níže zobrazené schéma zachycuje organizační strukturu podniku Vialit, s. r. o.

Obr. č. 3 Schéma struktury podniku

Zdroj: vlastní zpracování na základě informací o podniku

4.2 Vývoj vybraných položek z rozvahy a výkazu zisku a ztráty

4.2.1 Kapitálová struktura

Kapitálová struktura za rok 2016 v tis. Kč.

Tabulka č. 1 Kapitálová struktura za rok 2016 v tis. Kč

Vlastní kapitál	
Celkem	74 220
Základní kapitál	8 035
Fondy ze zisku	3 213
VH minulých let	47 543
VH běžného uč. Období	15 429

Cizí kapitál	
Celkem	50 450
Dlouhodobé závazky	23 456
Krátkodobé závazky	26 994

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů z podniku

4.2.2 Vývoj výsledku hospodaření

V následující tabulce jsou uvedeny výsledky hospodaření za posledních 10 let.

Tabulka č. 2 Vývoj výsledku hospodaření podniku v období 2007 – 2016 (v tis. Kč)

Rok	VH	Obrat	% VH z obratu
2007	3981	230361	1,73
2008	3057	240681	1,27
2009	795	186360	0,43
2010	807	187513	0,43
2011	23	189114	0,01
2012	28	221246	0,01
2013	340	203114	0,17
2014	1035	227647	0,45
2015	29413	268022	10,97
2016	15429	216987	7,11

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů z podniku

V roce 2009 došlo k poklesu výkonů v porovnání s rokem 2008 vlivem celkové hospodářské krize. Dále došlo ke zdražení elektřiny, plynu, asfaltů i kameniva.

Podnik používá zrychlené odpisy, které jsou nejvyšší ve druhém a třetím roce odepisování. Proto pokles v roce 2011 byl ovlivněn rokem 2008, kdy zde proběhla investice do nových strojů.

V roce 2015 došlo k vysokému navýšení čistého obrátu. Tento rok byl výjimečný díky dočerpávání Operačního programu Doprava 1 a dotace krajům na rekonstrukci silnic nižších tříd v celkové výši 4,6 miliardy korun.

V roce 2016 ale výši čistého obrátu ovlivnila cenová politika stlačující ceny zakázek, což se také projevilo i v dosaženém zisku.

4.2.3 Náklady podniku

V následující tabulce jsou uvedeny náklady podniku za rok 2016.

Tabulka č. 3 Náklady podniku za rok 2016

Náklady	tis. Kč	podíl v %
Spotřeba materiálu a energie	78431	38,91
Služby	66430	32,96
Náklady na prodané zboží	0	0
Změna stavu zásob vlastní činnosti	-21	-0,01
Aktivace	-477	-0,23
Osobní náklady	39772	19,73
Úprava hodnot v provozní oblasti	9198	4,56
Ostatní provozní náklady	2426	1,20
Náklady vynaložené na prodané podíly	0	0
Náklady související s ostatním dlouhodobým finančním majetkem	0	0
Úpravy hodnot a rezervy ve finanční oblasti	0	0
Nákladové úroky	480	0,24
Ostatní finanční náklady	1435	0,71
Daň z příjmů	3885	1,93
Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům	0	0
Provozní náklady celkem	195759	97,12

Finanční náklady celkem	5800	2,88
Náklady celkem	201559	100

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů z podniku

Z tabulky vyplývá, že největší podíl na celkových nákladech mají náklady na spotřebu materiálu. Takové zastoupení je pro výrobní podniky typické. Druhou nejvýraznější položkou jsou služby. Tento fakt lze přisuzovat vysokým nákladům za pronájem výrobních prostorů.

4.2.4 Vývoj výkonové spotřeby

V následující tabulce je sledován vývoj nákladů na spotřebu materiálu, energií a služeb za období let 2012 - 2016.

Tabulka č. 4 Vývoj výkonové spotřeby v letech 2012 -2016 (v tis. Kč)

Rok	Výkonová spotřeba	Náklady celkem	% podíl z celkových nákladů
2012	174945	221219	79,08
2013	160578	203263	79,00
2014	175145	226613	77,29
2015	178910	238610	74,98
2016	144861	201559	71,87

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů z podniku

4.3 Současný stav řešené problematiky

4.3.1 Vedení účetnictví

Firma Vialit Soběslav, spol. s r. o. vede účetnictví a pro rok 2016 se řadí mezi střední účetní jednotky, což vyplynulo z hodnot vykázaných v rozvaze k 31. 12. 2015. Účetní období je kalendářní rok končící 31. 12.

Účetní závěrka je, včetně všech příloh, zpráv o vztazích a výročních zpráv, auditována českým a rakouským auditem.

Konsolidovanou účetní závěrku účetních jednotek, ke které společnost jako konsolidovaná účetní jednotka patří, sestavuje Vialit Asphalt Braunau se sídlem 5280 Braunau am Inn, Josef-Reiter-Strasse 78, Rakouská republika.

V průběhu roku 2016 došlo na základě příznivého vývoje v silničním stavitelství k výraznému nárůstu zakázky velkých stavebních firem a na základě tohoto vývoje měla i firma velký nárůst zakázek, zejména subdodávky pro velké stavební firmy. S ohledem na příznivý vývoj v zakázkách a tvorbě zisku v průběhu roku 2016 se firma rozhodla dále investovat. Financování těchto investic bylo pořízeno na spotřebitelský úvěr, protože i v roce 2016 přetrvávala příznivá doba pro získání úvěrů s velmi nízkou mírou úročení. Celková výše investic v roce 2016 byla ve výši 17 148 130 Kč.

Účetní metody

Vybrané způsoby oceňování, odpisování a účetní metody, které společnost používá, jsou následující:

a) **Dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek**

Dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek se oceňuje v pořizovacích cenách, které obsahují cenu pořízení a náklady s pořízením související jako např. náklady na dopravu. Firma používá jak lineárních tak zrychlených odpisů. O způsobu odpisu rozhoduje jednatel společnosti.

b) **Zásoby**

Nakoupené zásoby jsou oceněny v pořizovacích cenách. Při vyskladnění materiálu je použita metoda FIFO. Výrobky se oceňují dle kalkulací, které zahrnují přímý materiál, podíl ostatních přímých nákladů a podíl výrobní a správní režie.

c) **Pohledávky**

Pohledávky se oceňují při svém vzniku jmenovitou hodnotou

d) **Vlastní kapitál**

Základní kapitál společnosti se vykazuje vy výši zapsané v obchodním rejstříku. Podle obchodního zákoníku společnost vytvořila v minulých letech rezervní fond ze zisku a podle rozhodnutí valné hromady byly v předchozích letech ze zisku vytvořeny ostatní fondy.

e) **Cizí zdroje**

Společnost vytváří rezervy dle zákona o rezervách. Dlouhodobé i krátkodobé závazky se vykazují ve jmenovité hodnotě.

4.3.2 Účetní software

Účetní jednotka používá účetní software Theos Visual od tábořské společnosti ArrowSys, s. r. o., která nabízí možnost libovolné kombinace modulů. Vzhledem k potřebám, podnik zvolil sestavu složenou z těchto 6 modulů:

- 1) Majetek
- 2) DPH
- 3) Mzdy
- 4) Zásoby
- 5) Fakturace
- 6) Účetnictví

Software má jednoduché, velmi intuitivní ovládání. Je cenově dostupný a sídlo společnosti ArrowSys, s. r. o. se nachází v Táboře, přibližně 20 km od Soběslavi, v dostupné vzdálenosti pro případ nutného zásahu.

4.3.3 Kalkulační vzorec a jeho složení

Společnost Vialit, s. r. o. provádí individuální kalkulaci pro každou stavbu či zakázku. Využívá k tomu především typový kalkulační vzorec ve formátu:

- 1) Přímý materiál
- 2) Přímé mzdy
- 3) Ostatní přímé náklady
- 4) Výrobní režie
= **Vlastní náklady výroby**
- 5) Správní režie
= **Vlastní náklady výkonu**
- 6) Odbytové náklady
= **Úplné vlastní náklady výkonu**

7) Zisk

= **Prodejní cena**

Účetní jednotka sestavuje pouze předběžnou kalkulaci na výkon, výslednou kalkulaci z důvodu rozsáhlosti výroby nesestavuje.

4.3.4 Praktická ukázka kalkulace

Pro praktickou ukázkou kalkulace byla vybrána výroba 1 tuny studené balené směsi. Tato směs je v podniku vyráběna nejčastěji a představuje typický produkt firmy.

4.3.4.1 Kalkulace na výrobu 1 tuny emulze pro výrobu studené balené směsi

Přímý materiál studené balené směsi mimo jiné tvoří i stavební emulze. Je tedy potřeba nejprve vytvořit tuto kalkulaci.

Tabulka č. 5 Kalkulace na výrobu 1 tuny emulze

Prvek	Množství (kg)	Cena za kg (Kč)	Celkem (Kč)
Asfalt 200	473	7,235	3422,15
RDT 30	162	44,05	7 136,10
ADB 10	15	33	495
Voda	343	0,03615	12,40
SA 20	1,2	31,86	38,23
HCl	2	2,50	5
EMO 12	0,8	112	89,6
EMB 30	1	101,80	101,8
SA 30	1	14	14
ADB 10	1	33	33
Přímý materiál na výrobu 1 tuny emulze			11 347,28
Ostatní přímé náklady na 1 tunu			1 695,20
Celkové náklady na výrobu 1 tuny emulze			13 042, 48

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů z podniku

4.3.4.2 Kalkulace na výrobu 1 tuny studené balené směsi

V následující ukázce je demonstrována kalkulace typického výrobku podniku.

Tabulka č. 6 Kalkulace na výrobu 1 tuny studené balené směsi

Prvek	Množství (kg)	Cena za kg (Kč)	Celkem (Kč)
Drt'	915	0,55	503,25
Emulze	76,3	13,04248	995,14
ADB 90	8,7	42,10	366,27
Přímý materiál na výrobu 1 tuny			1864,66
Ostatní přímé náklady na výrobu 1 tuny			357,40
Podíl VR a SR			53,20
Odbytové náklady			902,50
Úplné vlastní náklady výkonu			3177,76
Kalkulovaný zisk (25%)			794,44
Prodejní cena			3972,20

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů z podniku

Přímý materiál

Přímý materiál je složen ze tří prvků. Převážnou část tvoří kamenická drt', do které je přidávána emulze, složená z vody a různých chemikálií, a přísada ADB 90. Všechny tři prvky jsou oceňovány v Kč/kg.

Ostatní přímé náklady

Do ostatních přímých nákladů podnik zařazuje náklady na technologické palivo, energie, opravy a udržování apod.

Podíl VR a SR

Výrobní režie zahrnuje práci výrobních dělníků. Podnik není schopen vyčíslit mzdy dělníků na jednu vyrobenou tunu, protože výrobek prochází několik středisky. Dále sem patří například odpisy, pojistky, odvody sociálního a zdravotního pojištění, opravy.

Správní režie zahrnuje odpisy, náklady spojené s účetním oddělením a mzdy řídicích pracovníků.

Režijní náklady se rozvrhují mezi výkony přírážkovou metodou, kde rozvrhovou základnu tvoří mzdy výrobních dělníků celkem.

Odbytové náklady

Do odbytových nákladů podnik zařazuje náklady spojené se skladováním a prodejem výrobku.

5 Zhodnocení

Bakalářská práce byla zaměřena na problematiku podnikových nákladů a jejich kalkulace. První část práce byla věnována obecné problematice a definicím nákladů a kalkulace. Všechny získané zkušenosti a poznatky byly aplikovány na vybraném podniku Vialit Soběslav, spol. s r. o. Tato společnost se zabývá výrobou a prodejem stavebních hmot pro silniční práce. Dále provádí silniční opravárenské práce a provozuje silniční nákladní dopravu.

V praktické části byly demonstrovány vybrané ukazatele jako výsledek hospodaření, náklady podniku či kapitálová struktura. Dle získaných hodnot z finančních výkazů za posledních 10 let vyplývá, že podnik dosahuje kladného hospodářského výsledku. Hospodářský výsledek byl nejlepší v roce 2015, který byl charakterizován jako výjimečný díky dočerpávání Operačního programu Doprava 1 a dotace krajům na rekonstrukci silnic nižších tříd v celkové výši 4,6 miliardy korun, tehdy zisk činil 29 413 tis. Kč. Naopak nejhorší výsledek hospodaření podnik zažil podnik v roce 2011. Příčinou tohoto výsledku byla především skutečnost, že v roce 2008 podnik investoval do dlouhodobého majetku, a jelikož používá zrychlené odpisy, které jsou nejvyšší ve druhém a třetím roce odepisování, byl tím ovlivněn výsledek hospodaření za rok 2011.

Vlastní rozbor byl zaměřen na demonstraci výpočtů jednotlivých nákladů na výrobu 1 tuny výrobku. Pro tento účel byla zvolena výroba studené balené směsi, která představuje typický výrobek podniku a používá se pro opravy výtluků, překopů a podobných poškození v krytech vozovek, cest a dopravních ploch. Kalkulační vzorec podniku je tvořen podle předlohy typového kalkulačního vzorce. Jednoduchost tohoto vzorce umožňuje přehlednost a dobrou orientaci. Nevýhodou je, že náklady nejsou podrobně rozčleněny a jsou uvedeny souhrnnou částkou, a to způsobuje nižší vypovídající schopnost. Při výpočtu bylo zjištěno, že podnik dosahuje na výrobě 1 tuny této směsi zisku 794,44 Kč.

Podnik člení náklady na přímé a nepřímé. Do přímých nákladů řadí položky, které lze stanovit na kalkulační jednici u předběžné kalkulace na základě norem. V konkrétně uvedeném příkladu to byla spotřeba kamenické drtě, emulze a přísady ADB 90.

Nepřímé náklady nelze určit na kalkulační jednici, a proto podnik tyto náklady zahrnuje do výrobní a správní režie. Výrobní režie zahrnuje mzdy výrobních dělníků. Podnik tedy používá pro kalkulaci režijních nákladů metodu přírážkovou, kdy rozvrhovou základnu tvoří celkové mzdy výrobních dělníků. Jelikož výroba 1 tuny studené balené směsi prochází několika středisky, tak podnik není schopen vyčíslit mzdy dělníků pro tuto výrobu přímo. Mezi výhody takto stanovené metody kalkulace režijních nákladů patří fakt, že pro stanovení ceny není nutné vědět, jaký počet pracovníků výroby se podílel na výrobě konkrétního výrobku.

Slabou stránkou společnosti v oblasti kalkulace je absence výsledné kalkulace, která je důležitá pro kontrolu té předběžné. Tato zpětná vazba by pro podnik z hlediska kontroly nákladů byla velkým přínosem. Ovšem pro firmu by vzhledem ke složitosti a rozsáhlosti výroby, provádění těchto kalkulací bylo časově náročné a nákladné. Účetní jednotka se snaží tyto nedostatky alespoň částečně eliminovat pomocí aktualizace všech nákladů, která se provádí každý měsíc.

Na základě prostudovaných odborných materiálů a následné analýze společnosti se domnívám, že aktuální metoda kalkulace a způsob stanovování cen u výrobků zcela vyhovuje požadavkům společnosti, ale také splňuje podmínky pro efektivní řízení nákladů, které vede k hospodárnosti podniku.

6 Závěr

Cílem bakalářské práce bylo zpracovat teoretická východiska problematiky kalkulace nákladů, aplikovat tyto poznatky na poměry konkrétní účetní jednotky a následně zhodnotit problémové oblasti.

Pro každou účetní jednotku je velmi důležitý kalkulační systém. Kalkulačním systémem se rozumí soustava postupů – metod – kalkulací, zajišťující sledování nákladů na vnitropodnikové jednotky a činnosti a jejich výsledky, a na využívání znalostí těchto nákladů při řízení podniku. Kalkulace nákladu je klíčovou činností na úrovni strategického řízení a slouží k propočtu nákladů, přínosu a zisku, za výrobek, práci nebo službu či jinak naturálně vyjádřený výkon. Pro potřeby kalkulace je společnostmi nejčastěji využíván typový kalkulační vzorec. V každém podniku je struktura nákladů pro kalkulaci výkonů odlišná, proto si může účetní jednotka formulovat tento kalkulační vzorec podle svých potřeb.

Pro praktickou část byl vybrán výrobní podnik Vialit Soběslav, spol. s r. o. Tato společnost vznikla k 19. 6. 1991 se záměrem o doplnění nabídky na českém trhu v oblasti kationaktivních asfaltových emulzí. Tento záměr se zdařil a firma je tak v současné době jedním ze dvou největších výrobců asfaltových emulzí. Hlavní činností firmy je momentálně výroba a prodej stavebních hmot pro silniční práce.

Pro jeho správnou funkci, by měl kalkulační systém zahrnovat jak kalkulace předběžné, tak kalkulace výsledné. Tato účetní jednotka pro svou výrobní činnost sestavuje pouze kalkulaci předběžnou. Vytváření výsledných kalkulací by pro podnik bylo časově náročné a velmi nákladné. Absenci této kontroly se účetní jednotka snaží eliminovat častou aktualizací nákladů.

Závěrem lze říci, že podnikové náklady a jejich kalkulace je obsáhlé téma a velmi důležité pro každý dobře fungující podnik. Bez správné kalkulace nemůže podnik dlouhodobě vykazovat kladný hospodářský výsledek.

7 Seznam použité literatury

POPESKO, Boris. *Moderní metody řízení nákladů: jak dosáhnout efektivního vynakládání nákladů a jejich snížení.* 1. vyd. Praha: Grada, 2009, 233 s. ISBN 978-80-247-2974-9.

KRÁL, Bohumil. *Manažerské účetnictví.* 1. Vyd. Praha: Management Press, 2006. 547 s. ISBN 80-7261-062-7.

KRÁL, Bohumil. *Manažerské účetnictví.* 2., rozš. vyd. Praha: Management Press, 2006, 622 s. ISBN 80-726-1141-0.

KRÁL, Bohumil. *Nákladové a manažerské účetnictví.* 1. vyd. Praha: Prospektrum, spol s r. o., 1997, 407 s. ISBN 80-717-5060-3.

KRÁL, Bohumil. *Manažerské účetnictví.* 3., dopl. a aktualit. Vyd. Praha: Management Press, 2010. ISBN 978-80-7261-217-8.

HRADECKÝ, Mojmír, LANČA, Jiří, ŠIŠKA, Ladislav. *Manažerské účetnictví.* 1. vyd. Praha: Grada, 2008, 259 s. ISBN 987-80-247-2471-3.

DVOŘÁKOVÁ, Lilia, ČERVENÝ, Josef. *Úloha manažerského účetnictví při řízení hospodárnosti, účinnosti a efektivnosti podnikových procesů a výkonů.* Praha: Nava, 2011. ISBN 978-80-7211-397-2.

FIBÍROVÁ, Jana, ŠOLJAKOVÁ, Libuše, WAGNER, Jaroslav. *Nákladové a manažerské účetnictví.* Vyd. 1. Praha: ASPI, 2007. 430 s. ISBN 978-80-7957-299-0.

ČECHOVÁ, Alena. *Manažerské účetnictví.* Brno: Computer Press, 2006. 182 s. ISBN 80-251-1124-5.

VEBER, Jaromír. *Podnikání malé a střední firmy.* 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2005. 304 str. ISBN 80-247-1069-2.

ROSOCHATECKÁ, Eva. *Ekonomika podniků.* 10. vyd. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, 2012, 209 s. ISBN 978-80-213-2259-2.

LANG, Helmut. *Manažerské účetnictví: teorie a praxe.* 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2005, 216 s. ISBN 80-717-9419-8.

PETEROVÁ, Jarmila, ŽÍDKOVÁ, Dana. *Kalkulace nákladů a cen,* Praha ČZU, 2002, ISBN 80-213-0931-8.

MACÍK, Karel. *Jak kalkulovat podnikové náklady?.* Ostrava: Monatex, 1994. ISBN 80-85780-16-X.

MACÍK, Karel. *Kalkulace nákladů – základ podnikového controllingu.* Ostrava: Monatex, 1999. 241 s. ISBN 80-7225-002-7.

SYNEK, Miloslav. *Manažerská ekonomika.* 3. přepracované a aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, a. s., 2003. 466 s. ISBN 80-247-0515-X.

SYNEK, Miloslav. *Podniková ekonomika.* 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. 475 s. ISBN 80-7179-892-4.

SYNEK, Miloslav. *Manažerská ekonomika.* 4. vyd. Praha: Grada Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-1992-4.

DRURY, Colin. *Management and cost accountng.* 4. vyd. Londýn: International Thomson Bussiness Press, 1996. 928 s. ISBN 0-412-73360-9.

Česko. Ministerstvo financí. Vyhláška č. 500/2002 Sb., pro podnikatele, ve znění pozdějších úprav

Výkaz zisků a ztrát společnosti Vialit Soběslav, spol. s r. o. za roky 2007 – 2016.

Rozvaha společnosti Vialit Soběslav, spol. s r. o. za roky 2007 – 2016.

Seznam obrázků

Obr. č. 1 – Vztah jednotlivých přístupů k pojetí nákladů	12
Obr. č. 2 – Kalkulační systém a jeho členění.....	22
Obr. č. 3 – Schéma struktury podniku	36

Seznam tabulek

Tabulka 1 – Kapitálová struktura za rok 2016 (v tis. Kč).....	36
Tabulka 2 – Vývoj výsledku hospodaření podniku v období 2007 - 2016 (v tis. Kč).....	37
Tabulka 3 – Náklady podniku za rok 2016.....	38
Tabulka 4 – Vývoj výkonové spotřeby v letech 2012 -2016 (v tis. Kč).....	39
Tabulka 5 – Kalkulace na výrobu 1 tuny emulze	42
Tabulka 6 – Kalkulace na výrobu 1 tuny studené balené směsi	43

8 Přílohy

8.1 Seznam příloh

Příloha I – Vybrané údaje z Výkazu zisku a ztráty pro rok 2016

Příloha II – Vybrané údaje z rozvahy pro rok 2016

Příloha I – Vybrané údaje z Výkazu zisku a ztráty

Upozornění: Opis pouze pro potřebu poplatníka ke kontrole elektronicky odeslaných údajů, nelze jej použít jako součást účetní závěrky, bude-li přiznání podáváno v listinné podobě.

Daňový subjekt:	Vialit Soběslav spol. s r.o.
IČ / DIČ:	CZ14504456
Sídlo účetní jednotky:	Na Švadlačkách 478, 39201 SOBĚSLAV

Vybrané údaje z Výkazu zisku a ztráty pro podnikatele - druhové členění, v plném rozsahu
ke dni 31.12.2016
(v celých tisících Kč)

	Název položky	běžné účetní období	minulé účetní období
		1	2
I.	Tržby z prodeje výrobků a služeb	216348	267000
II.	Tržby za prodej zboží		
A.	Výkonová spotřeba	144861	178910
A.1	Náklady vynaložené na prodané zboží		
A.2	Spotřeba materiálu a energie	78431	98866
A.3	Služby	66430	80043
B.	Změna stavu zásob vlastní činnosti (+/-)	-21	11
C.	Aktivace (-)	-477	-538
D.	Osobní náklady	39772	41222
D.1.	Mzdové náklady	30793	31469
D.2	Náklady na sociální zabezpečení, zdravotní pojištění a ostatní náklady	8979	9752
D.2.1.	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	8921	9682
D.2.2.	Ostatní náklady	58	71
E.	Úprava hodnot v provozní oblasti	9198	8347
E.1.	Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	9135	7389
E.1.1.	Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku - trvalé	9135	7389
E.1.2.	Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku - dočasné		
E.2.	Úpravy hodnot zásob		
E.3.	Úpravy hodnot pohledávek	62	959
III.	Ostatní provozní výnosy	586	416
III.1.	Tržby z prodaného dlouhodobého majetku	305	21
III.2.	Tržby z prodaného materiálu	76	266
III.3.	Jiné provozní výnosy	205	129
F.	Ostatní provozní náklady	2426	1852
F.1.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku	64	0
F.2.	Zůstatková cena prodaného materiálu	30	33
F.3.	Daně a poplatky v provozní oblasti	1383	1456
F.4.	Rezervy v provozní oblasti a komplexní náklady příštích období		
F.5.	Jiné provozní náklady	950	364
*	Provozní výsledek hospodaření (+/-)	21175	37613
IV.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku - podíly		
IV.1.	Výnosy z podílů - ovládaná nebo ovládající osoba		
IV.2.	Ostatní výnosy z podílů		
G.	Náklady vynaložené na prodané podíly		
V.	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku		
V.1.	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku - ovládaná nebo ovládající osoba		
V.2.	Ostatní výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku		
H.	Náklady související s ostatním dlouhodobým finančním majetkem		
VI.	Výnosové úroky a podobné výnosy	16	45
VI.1.	Výnosové úroky a podobné výnosy - ovládaná nebo ovládající osoba		
VI.2.	Ostatní výnosové úroky a podobné výnosy	16	45
I.	Úpravy hodnot a rezervy ve finanční oblasti		

	Název položky	běžné účetní období	minulé účetní období
		1	2
J.	Nákladové úroky a podobné náklady	480	375
J.1.	Nákladové úroky a podobné náklady - ovládaná nebo ovládající osoba	480	375
J.2.	Ostatní nákladové úroky a podobné náklady		
VII.	Ostatní finanční výnosy	37	562
K.	Ostatní finanční náklady	1435	1448
*	Finanční výsledek hospodaření (+/-)	-1862	-1216
**	Výsledek hospodaření před zdaněním (+/-)	19313	36397
L.	Daň z příjmů	3885	6983
L.1.	Daň z příjmů splatná	3885	6983
L.2.	Daň z příjmů odložená (+/-)		
**	Výsledek hospodaření po zdanění (+/-)	15429	29413
M.	Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům (+/-)		
***	Výsledek hospodaření za účetní období (+/-)	15429	29413
*	Čistý obrat za účetní období = I. + II. + III. + IV. + V. + VI. + VII.	216987	268022

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:

Příloha II – Vybrané údaje z rozvahy

Upozornění: Opis pouze pro potřebu poplatníka ke kontrole elektronicky odeslaných údajů, nelze jej použít jako součást účetní závěrky, bude-li přiznání podáváno v listinné podobě.

Daňový subjekt:	Vialit Soběslav spol. s r.o.
IČ / DIČ:	CZ14504456
Sídlo účetní jednotky:	Na Švadlačkách 478, 39201 SOBĚSLAV

Vybrané údaje z Rozvahy pro podnikatele, v plném rozsahu

ke dni 31.12.2016

(v celých tisících Kč)

	A K T I V A	brutto	korekce	netto	minulé období netto
		1	2	3	4
	AKTIVA CELKEM	199433	74763	124670	101608
A.	Pohledávky za upsaný základní kapitál				
B.	Dlouhodobý majetek	96665	71341	25324	17375
B.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek				
B.I.1.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje				
B.I.2.	Ocenitelná práva				
B.I.2.1.	Software				
B.I.2.2.	Ostatní ocenitelná práva				
B.I.3.	Goodwill				
B.I.4.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek				
B.I.5.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek a nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek				
B.I.5.1.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek				
B.I.5.2.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek				
B.II.	Dlouhodobý hmotný majetek	94265	68941	25324	17375
B.II.1.	Pozemky a stavby	6282	4242	2040	2261
B.II.1.1.	Pozemky				
B.II.1.2.	Stavby	6282	4242	2040	2261
B.II.2.	Hmotné movité věci a jejich soubory	85269	61985	23284	15114
B.II.3.	Oceňovací rozdíl k nabytému majetku				
B.II.4.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek				
B.II.4.1.	Pěstitelské celky trvalých porostů				
B.II.4.2.	Dospělá zvířata a jejich skupiny				
B.II.4.3.	Jiný dlouhodobý hmotný majetek				
B.II.5.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek a nedokončený dlouhodobý hmotný majetek				
B.II.5.1.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek				
B.II.5.2.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek				
B.III.	Dlouhodobý finanční majetek				
B.III.1.	Podíly - ovládaná nebo ovládající osoba				
B.III.2.	Zápůjčky a úvěry - ovládaná nebo ovládající osoba				
B.III.3.	Podíly - podstatný vliv				
B.III.4.	Zápůjčky a úvěry - podstatný vliv				
B.III.5.	Ostatní dlouhodobé cenné papíry a podíly				
B.III.6.	Zápůjčky a úvěry - ostatní				
B.III.7.	Ostatní dlouhodobý finanční majetek				
B.III.7.1.	Jiný dlouhodobý finanční majetek				
B.III.7.2.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý finanční majetek				
C.	Oběžná aktiva	102622	3423	99199	84223
C.I.	Zásoby	6074	0	6074	3622
C.I.1.	Materiál	6041	0	6041	3610
C.I.2.	Nedokončená výroba a polotovary				

	A K T I V A	brutto	korekce	netto	minulé období netto
		1	2	3	4
C.I.3	Výrobky a zboží	33	0	33	13
C.I.3.1.	Výrobky	33	0	33	13
C.I.3.2.	Zboží				
C.I.4.	Mladá a ostatní zvířata a jejich skupiny				
C.I.5.	Poskytnuté zálohy na zásoby				
C.II.	Pohledávky	22258	3423	18836	20831
C.II.1.	Dlouhodobé pohledávky	100	0	100	0
C.II.1.1.	Pohledávky z obchodních vztahů				
C.II.1.2.	Pohledávky - ovládaná nebo ovládající osoba				
C.II.1.3.	Pohledávky - podstatný vliv				
C.II.1.4.	Odložená daňová pohledávka				
C.II.1.5.	Pohledávky - ostatní	100	0	100	0
C.II.1.5.1.	Pohledávky za společníky				
C.II.1.5.2.	Dlouhodobé poskytnuté zálohy				
C.II.1.5.3.	Dohadné účty aktivní				
C.II.1.5.4.	Jiné pohledávky	100	0	100	0
C.II.2.	Krátkodobé pohledávky	22158	3423	18736	20831
C.II.2.1.	Pohledávky z obchodních vztahů	18180	3423	14757	16378
C.II.2.2.	Pohledávky - ovládaná nebo ovládající osoba				
C.II.2.3.	Pohledávky - podstatný vliv				
C.II.2.4.	Pohledávky - ostatní	3979	0	3979	4453
C.II.2.4.1.	Pohledávky za společníky				
C.II.2.4.2.	Sociální zabezpečení a zdravotní pojištění				
C.II.2.4.3.	Stát - daňové pohledávky	3718	0	3718	4225
C.II.2.4.4.	Krátkodobé poskytnuté zálohy	146	0	146	159
C.II.2.4.5.	Dohadné účty aktivní	114	0	114	69
C.II.2.4.6.	Jiné pohledávky				
C.III.	Krátkodobý finanční majetek				
C.III.1.	Podíly - ovládaná nebo ovládající osoba				
C.III.2.	Ostatní krátkodobý finanční majetek				
C.IV.	Peněžní prostředky	74289	0	74289	59770
C.IV.1.	Peněžní prostředky v pokladně	539	0	539	446
C.IV.2.	Peněžní prostředky na účtech	73750	0	73750	59325
D.	Časové rozlišení aktiv	147	0	147	10
D.1.	Náklady příštích období	147	0	147	10
D.2.	Komplexní náklady příštích období				
D.3.	Příjmy příštích období				

P A S I V A		běžné účetní období	minulé účetní období
		1	2
	PASIVA CELKEM	124670	101608
A.	Vlastní kapitál	74220	68817
A.I.	Základní kapitál	8035	8035
A.I.1.	Základní kapitál	8035	8035
A.I.2.	Vlastní podíly (-)		
A.I.3.	Změny základního kapitálu		
A.II.	Ážio a kapitálové fondy		
A.II.1.	Ážio		
A.II.2.	Kapitálové fondy		
A.II.2.1.	Ostatní kapitálové fondy		
A.II.2.2.	Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků (+/-)		
A.II.2.3.	Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací (+/-)		
A.II.2.4.	Rozdíly z přeměn obchodních korporací (+/-)		
A.II.2.5.	Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací (+/-)		
A.III.	Fondy ze zisku	3213	3236
A.III.1.	Ostatní rezervní fond	1072	1072
A.III.2.	Statutární a ostatní fondy	2141	2164
A.IV.	Výsledek hospodaření minulých let (+/-)	47543	28133
A.IV.1.	Nerozdělený zisk minulých let	47543	28133
A.IV.2.	Neuhrazená ztráta minulých let (-)		
A.IV.3.	Jiný výsledek hospodaření minulých let (+/-)		
A.V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období (+/-)	15429	29413
A.VI.	Rozhodnuto o zálohové výplatě podílu na zisku (-)		
B.+C.	Cizí zdroje	50450	32792
B.	Rezervy		
B.1.	Rezerva na důchody a podobné závazky		
B.2.	Rezerva na daň z příjmů		
B.3.	Rezervy podle zvláštních právních předpisů		
B.4.	Ostatní rezervy		
C.	Závazky	50450	32792
C.I.	Dlouhodobé závazky	23456	13185
C.I.1.	Vydané dluhopisy		
C.I.1.1.	Výměnitelné dluhopisy		
C.I.1.2.	Ostatní dluhopisy		
C.I.2.	Závazky k úvěrovým institucím	20544	8637
C.I.3.	Dlouhodobé přijaté zálohy		
C.I.4.	Závazky z obchodních vztahů	2912	4548
C.I.5.	Dlouhodobé směnky k úhradě		
C.I.6.	Závazky - ovládaná nebo ovládající osoba		
C.I.7.	Závazky - podstatný vliv		
C.I.8.	Odložený daňový závazek		
C.I.9.	Závazky - ostatní		
C.I.9.1.	Závazky ke společníkům		
C.I.9.2.	Dohadné účty pasivní		
C.I.9.3.	Jiné závazky		
C.II.	Krátkodobé závazky	26994	19607
C.II.1.	Vydané dluhopisy		
C.II.1.1.	Výměnitelné dluhopisy		
C.II.1.2.	Ostatní dluhopisy		
C.II.2.	Závazky k úvěrovým institucím		
C.II.3.	Krátkodobé přijaté zálohy		
C.II.4.	Závazky z obchodních vztahů	22707	7689

P A S I V A		běžné účetní období	minulé účetní období
		1	2
C.II.5.	Krátkodobé směnky k úhradě		
C.II.6.	Závazky - ovládaná nebo ovládající osoba		
C.II.7.	Závazky - podstatný vliv		
C.II.8.	Závazky ostatní	4287	11918
C.II.8.1.	Závazky ke společníkům		
C.II.8.2.	Krátkodobé finanční výpomoci		
C.II.8.3.	Závazky k zaměstnancům	2334	2888
C.II.8.4.	Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	1068	1400
C.II.8.5.	Stát - daňové závazky a dotace	808	7518
C.II.8.6.	Dohadné účty pasivní	53	74
C.II.8.7.	Jiné závazky	24	37
D.	Časové rozlišení pasiv		
D.1.	Výdaje příštích období		
D.2.	Výnosy příštích období		

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	
---	--